

POLITICA LOCALĂ PRIVIND EDUCAȚIA ADULȚILOR II

**RECOMANDĂRI
DE POLITICĂ**

Căi strategice pentru o guvernare locală durabilă, incluzivă și orientată spre învățare

Documentul cu recomandări de politică este rezultatul proiectului LEAP 2 – nu doar un simplu rezumat al concluziilor, ci o busolă strategică pentru municipalitățile care navighează prin intersecția complexă dintre durabilitate, învățarea pe tot parcursul vieții și guvernarea locală. Acesta utilizează perspectivele colective și provocările practice identificate în timpul proiectului pentru a crea un set de propuneri concrete pentru factorii de decizie publici.

Bazat pe viziunea Orașelor de învățare și pe cerințele urgente ale tranziției ecologice, acest document se adresează direct realităților municipalităților mici și mijlocii — cele care poartă adesea responsabilitatea furnizării de servicii publice și a politicilor de educație, dar o fac cu resurse limitate și în contextul unor relații socio-economice complexe.

Aceste recomandări sunt construite de la zero – pornind de la vocile educatorilor, actorilor civici și funcționarilor municipali implicați în procesul LEAP 2 – și reflectă lecțiile învățate prin pilotarea materialelor de micro-învățare și analizarea studiilor de caz din Orașele de Învățare UNESCO.

Documentul este organizat în jurul mai multor domenii-cheie de politici: facilitarea adoptării învățării pe tot parcursul vieții de către ecosistemele municipale; sprijinirea dezvoltării competențelor ecologice și de sustenabilitate atât pentru cetățeni, cât și pentru funcționarii publici; consolidarea sistemelor de educație bazate pe comunitate; și promovarea unei culturi a colaborării și a inovării.

Ceea ce face ca aceste recomandări să fie unice este alinierea lor dublă: pe de o parte, ele susțin implementarea la nivel local a unor obiective internaționale ample, precum Pactul verde european, Obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU și Agenda 2030; pe de altă parte, ele oferă puncte de plecare concrete pentru acțiuni locale.

Într-o perioadă în care se așteaptă ca municipalitățile să fie mai reziliente, mai incluzive și mai responsabile din punct de vedere ecologic, aceste orientări de politică servesc drept model pentru schimbare. Ele încurajează administrațiile locale să joace un rol proactiv, educativ și participativ în modelarea unui viitor durabil – nu lucrând singure, ci prin rețele de învățare reciprocă și responsabilitate comună.

Mai presus de toate, acest document este un apel la împuternicirea instituțiilor locale cu instrumentele de politică, parteneriatele și imaginația politică necesare pentru a transforma locurile în comunități de învățare ecologice — unde fiecare cetățean are oportunitatea de a învăța, de a contribui și de a prospera.

CUPRINS

1. Rezumat	04
2. Context și relevanța politică.....	06
3. Lacuna de politici: Ce am învățat din WP2.....	08
4. Consolidarea guvernancei municipale pentru învățarea pe tot parcursul vieții ecologică	10
5. Pârghii politice pentru schimbarea sistemică	12
6. Sprijin instituțional și mobilizarea resurselor	14
7. Măsurarea impactului și extinderea măsurilor eficiente	17

Finanțat de Uniunea Europeană. Opiniile și punctele de vedere exprimate aparțin exclusiv autorilor și nu reflectă neapărat poziția Uniunii Europene sau a Comisiei Europene. Uniunea Europeană și autoritatea finanțatoare nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.

1. REZUMAT

Acest document prezintă o serie de recomandări de politici menite să sprijine municipalitățile mici și mijlocii în integrarea competențelor ecologice și a învățării pe tot parcursul vieții în guvernarea locală. Acesta este unul dintre rezultatele cheie ale proiectului LEAP 2, care s-a concentrat pe localizarea principiilor educației pentru durabilitate, învățării incluzive și implicării comunității în contextul tranziției ecologice.

LEAP 2 se bazează pe experiența de proiect a șapte organizații din șase țări europene. Acest lucru reflectă cadrele europene și globale existente — inclusiv Pactul verde european, Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU, modelul Orașelor de învățare al UNESCO și cadrul GreenComp — pentru a demonstra că acțiunea locală este esențială pentru schimbarea sistemică.

Recomandările de politică se bazează direct pe analiza anterioară a nevoilor și pe cercetarea studiilor de caz din pachetul de lucru WP2, care a identificat obstacolele cu care se confruntă municipalitățile mici: responsabilități fragmentate, administrații cu resurse insuficiente, lipsa capacității personalului și vizibilitate limitată în ecosistemele politice naționale și ale UE. LEAP 2 a identificat, de asemenea, exemple de inovare și acțiune, în care autoritățile locale au activat cu succes învățarea durabilității prin parteneriate și inițiative locale.

Acest document evidențiază șapte direcții strategice pentru acțiunea politică:

1. Context și relevanță politică:

Poziționarea municipalităților ca actori-cheie în tranziția verde a Europei și în inițiativele de învățare pe tot parcursul vieții și alinierea eforturilor locale la obiectivele de durabilitate ale UE și globale.

2. Lacuna de politici și ce am învățat din WP2:

Abordarea decalajului dintre ambițiile strategice și capacitatea reală prin recunoașterea constrângerilor operaționale ale localităților mici.

3. Consolidarea guvernancei municipale:

Consolidarea expertizei, a coordonării interne și a planificării strategice pentru a integra educația pentru dezvoltare durabilă în politicile municipale.

4. Pârghii politice pentru schimbarea sistemică:

Activarea educației și a serviciilor sociale ca canale de transmitere a competențelor ecologice la nivel comunitar.

5. Sprijin instituțional și mobilizarea resurselor:

Asigurarea finanțării pe termen lung, consolidarea capacităților și parteneriatele orizontale/verticale pentru a permite acțiuni municipale durabile.

6. Măsurarea impactului și extinderea practicilor eficiente:

Promovarea luării deciziilor bazate pe date, a indicatorilor simpli și a învățării între egali pentru a reproduce practicile de succes.

Luată împreună, aceste recomandări oferă un cadru pentru ca municipalitățile să întreprindă acțiuni educaționale privind sustenabilitatea.

2. CONTEXT ȘI RELEVANȚĂ POLITICĂ

Peste jumătate din populația mondială trăiește în prezent în orașe. Datele pentru 2024 au arătat că populația urbană era de aproximativ 4,7 miliarde de oameni, cu peste jumătate din populația mondială (aproximativ 55-58%) rezidând în medii urbane. Acesta este motivul pentru care orașele sunt factori importanți pentru sustenabilitate, deoarece acțiunile lor și ale cetățenilor lor influențează în mare măsură mediul. Intervenția de politică la nivel local este esențială pentru a avansa tranziția verde și obiectivele de învățare pe tot parcursul vieții.

Orașele de învățare utilizează învățarea pe tot parcursul vieții ca instrument pentru a le oferi cetățenilor posibilitatea de a lua decizii informate și ecologice și pentru a permite inovarea la nivel local în practicile de sustenabilitate.

Proiectul LEAP 2 se înscrie într-un context politic mai larg, făcând referire la Pactul verde european, la Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) și la mișcarea Orașelor Învățării ca cadre cheie care ghidează dezvoltarea locală.

Cerințele urgente ale tranziției ecologice și recunoașterea tot mai mare a învățării pe tot parcursul vieții ca motor al rezilienței comunității au condus la un consens politic clar: durabilitatea trebuie urmărită nu numai prin reglementări de mediu sau inovare tehnologică, ci și prin educație, responsabilizare și cetățenie activă.

La nivelul UE, Pactul verde european stabilește o agendă transformatoare pentru atingerea neutralității climatice până în 2050. Acesta recunoaște în mod explicit rolul educației și al dezvoltării competențelor în a permite cetățenilor să contribuie la tranziție și să se adapteze la piețele forței de muncă în schimbare. GreenComp – Cadrul european de competențe în domeniul durabilității, elaborat de Comisia Europeană, oferă o referință

concretă pentru integrarea competențelor ecologice în toate mediile de învățare – de la școli la comunități.

La nivel global, Obiectivele de Dezvoltare Durabilă ale ONU (ODD) solicită o educație incluzivă, echitabilă și de calitate (ODD 4), orașe și comunități durabile (ODD 11) și acțiuni urgente pentru combaterea schimbărilor climatice (ODD 13). Aceste obiective subliniază importanța localizării dezvoltării durabile – asigurându-se că angajamentele globale sunt transpuse în acțiuni practice, centrate pe oameni, la nivel comunitar.

Se așteaptă ca municipalitățile să aibă grijă de cetățenii lor, în multe moduri diferite. Capacitățile lor rămân adesea limitate. Prin urmare, proiectul LEAP 2 a luat inițiativa de a examina practicile din orașele de învățare și de a identifica exemple inspiratoare de inițiative ecologice care pot fi implementate și de municipalitățile mici.

Partenerii proiectului au pregătit, de asemenea, un set de materiale de micro-învățare pe teme ecologice pentru a contribui la consolidarea capacităților personalului administrației locale, precum și ale cetățenilor. Materialele includ exemple de acțiuni care pot fi întreprinse de către persoane fizice sau în parteneriat cu municipalitățile.

3. DECALAJUL DE POLITICI: CE AM ÎNVĂȚAT DIN WP2

Analiza nevoilor și studiile de caz LEAP 2 efectuate în cadrul WP2 au relevat o provocare clară și recurentă: deși municipalitățile mici recunosc pe scară largă importanța tranziției ecologice și a învățării pe tot parcursul vieții, există o decalare persistentă între cadrele strategice și capacitatea operațională la nivel local. Ambițiile politice stabilite în documente precum Pactul verde european sau ODD-urile rămân adesea îndepărtate sau abstracte pentru administratorii locali care nu dispun de timp, resurse sau sprijin instituțional pentru a le pune în aplicare în mod semnificativ.

Una dintre cele mai frapante constatări a fost fragmentarea eforturilor locale în domeniul educației și al sustenabilității. În multe cazuri, există activități relevante – precum campanii de sensibilizare, parteneriate școlare sau acțiuni de curățenie comunitară – dar acestea sunt izolate, de scurtă durată sau deconectate de ciclurile formale de planificare și bugetare.

Municipalitățile au semnalat, de asemenea, limitări cronice de capacitate. Fluctuația personalului, lipsa formării și sarcinile administrative limitează sever capacitatea de a iniția sau susține inițiative comunitare de învățare ecologică. Chiar și atunci când există voință politică, blocajele operaționale – precum mandatele neclare sau finanțarea rigidă bazată pe proiecte – încetinesc adesea progresul.

Analiza a evidențiat, de asemenea, o lipsă de implicare coordonată a părților interesate. Organizațiile societății civile, furnizorii de educație pentru adulți și liderii comunității sunt adesea dornici să contribuie, dar nu sunt incluși în mod sistematic în planificare sau implementare.

Cu toate acestea, cercetarea WP2 a descoperit și exemple de reziliență și inovare. În municipalitățile în care s-au înregistrat progrese, au fost observate mai multe condiții favorabile:

- O conducere puternică din partea liderilor locali care promovează învățarea și sustenabilitatea;
- Utilizarea flexibilă a spațiilor publice și a cadrelor non-formale pentru micro-învățare;
- Colaborarea interdepartamentală care face legătura între educație, mediu și servicii sociale;
- Utilizarea povestirii și a implicării cetățenilor pentru a face obiectivele de politică relevante la nivel local.

Misiunea LEAP 2 este de a reduce acest decalaj – nu prin adăugarea de complexitate, ci prin oferirea de instrumente practice, bazate pe dovezi, pe care municipalitățile le pot adapta la realitățile lor.

4. CONSOLIDAREA GUVERNANȚEI MUNICIPALE PENTRU ÎNVĂȚAREA PE TOT PARCURSUL VIEȚII ECOLOGICĂ

Fiind instituțiile publice cele mai apropiate de cetățeni, acestea se află într-o poziție unică pentru a iniția dialogul local, a mobiliza învățarea comunitară și a transpune ambițiile globale în acțiuni la nivel local. Totuși, pentru ca acest potențial să fie pe deplin valorificat, guvernanta municipală însăși trebuie să fie dotată cu capacitățile, structurile și viziunea strategică adecvate.

Proiectul LEAP 2 a demonstrat că promovarea învățării pe tot parcursul vieții ecologice la nivel local necesită o schimbare a culturii instituționale care să considere educația și sustenabilitatea ca priorități care se întăresc reciproc, integrate în guvernanta și în furnizarea de servicii.

În primul rând, municipalitățile trebuie să-și dezvolte un set de competențe esențiale:

- Conducere și viziune: lideri locali care pot promova învățarea și durabilitatea ca obiective politice interconectate.
- Planificare strategică: capacitatea de a elabora planuri de acțiune integrate care să includă competențe ecologice în toate departamentele și programele publice.
- Gestionarea parteneriatelor: capacitatea de a implica și de a coordona școlile, ONG-urile, întreprinderile și cetățenii.
- Monitorizare și învățare: instrumente pentru a urmări impactul inițiativelor de învățare ecologică și pentru a utiliza feedback-ul în vederea perfecționării abordărilor.

Integrarea competențelor ecologice în cadrul administrației înseși este un pas esențial. Personalul din toate departamentele – urbanism, lucrări publice, educație, mediu – ar trebui să fie familiarizat cu principiile sustenabilității și să fie capabil să le aplice în activitatea sa zilnică. Pentru a sprijini acest demers, municipalitățile ar trebui să ia în considerare reforme interne care să promoveze coordonarea și să elimine compartimentarea. De exemplu:

- Înființarea de grupuri de lucru interdepartamentale privind învățarea pe tot parcursul vieții și durabilitatea;
- Alinierea planurilor de educație și de acțiune climatică în cadrul unei viziuni comune;
- Alocarea de timp și resurse pentru formarea și dezvoltarea profesională a personalului.

De asemenea, este necesară trecerea de la abordările bazate pe proiecte – care tind să fie limitate în timp și determinate de factori externi – la abordări sistemice care integrează învățarea ecologică în operațiunile municipale. Aceasta include instituționalizarea planificării participative, integrarea durabilității în deciziile privind achizițiile publice și infrastructura, precum și recunoașterea educației comunitare ca serviciu public de bază.

Cu sprijinul adecvat, municipalitățile pot trece de la eforturi fragmentate la a deveni motoare ale învățării pe tot parcursul vieții pentru durabilitate, ajutându-și comunitățile să navigheze prin tranzițiile ecologice, sociale și economice care urmează.

5. PÂRGHII POLITICE PENTRU SCHIMBAREA SISTEMICĂ

Sustenabilitatea și învățarea pe tot parcursul vieții sunt profund interconectate cu modul în care municipalitățile planifică, guvernează și furnizează servicii publice. Mai multe pârghii se remarcă ca fiind deosebit de influente:

1. Prin sprijinirea centrelor de învățare bazate pe comunitate, colaborarea cu școlile locale și furnizorii de educație pentru adulți și oferirea de spații de învățare informale (de exemplu, biblioteci, spații culturale), municipalitățile pot integra competențele de durabilitate într-o gamă largă de oportunități educaționale.

2. Proiectarea fizică a orașelor influențează modul în care oamenii învață, interacționează și se comportă. Parcurile, aleile pietonale, stațiile de reciclare și arta publică pot servi toate ca infrastructuri de învățare. Planurile urbane care acordă prioritate spațiilor verzi, mobilității și accesului public la natură pot deveni ele însele instrumente educaționale.

3. Politicile municipale de achiziții publice pot stimula practicile durabile în rândul întreprinderilor locale și al furnizorilor de servicii (de exemplu, certificări ecologice, cerințe de formare a personalului) în contracte sau scheme de finanțare și pot genera schimbări prin amprenta lor economică, sensibilizând în același timp comunitatea.

5. Grupurile de lucru interdepartamentale, obiectivele comune și programarea comună pot contribui la reducerea decalajului dintre educație, mediu, afaceri sociale, planificare și inovare. Un oraș al învățării prosperă atunci când cunoștințele circulă pe orizontală în cadrul administrației, nu doar pe verticală de la experți externi.

4. Învățarea ecologică se intersectează cu incluziunea, bunăstarea și echitatea socială. Municipalitățile pot integra durabilitatea în activitățile pentru tineret, programele de ocupare a forței de muncă, politicile de locuire și promovarea sănătății, recunoscând faptul că provocările de mediu afectează în mod disproporționat populațiile vulnerabile.

6. Sursele financiare municipale pot fi utilizate pentru scheme de mici subvenții locale axate pe proiecte comunitare orientate către probleme de durabilitate (reducerea deșeurilor, retenția apei în spațiile verzi, sprijinirea micilor producători locali de bunuri și alimente (de exemplu, legume, flori, ierburi etc.)

6. SPRIJIN INSTITUȚIONAL ȘI MOBILIZAREA RESURSELOR

Deși municipalitățile mici sunt bine poziționate pentru a promova sustenabilitatea și învățarea pe tot parcursul vieții la nivel local, capacitatea lor de acțiune este adesea limitată de resurse reduse, mandate fragmentate și lipsa sprijinului instituțional. Prea des, acestea depind de finanțarea pe termen scurt a proiectelor, ceea ce limitează continuitatea și scalabilitatea. Abordarea acestor constrângeri necesită o planificare strategică care să alinieze prioritățile locale cu parteneriate durabile care să persiste dincolo de durata măsurilor individuale.

Administrațiile locale au nevoie de acces la surse de finanțare multianuale — atât din surse naționale, cât și din programe ale UE — care să sprijine nu doar activități-pilot, ci și integrarea pe termen lung a educației pentru durabilitate în planificarea locală. Guvernele naționale și instituțiile UE au un rol crucial de jucat în:

- Simplificarea accesului la fonduri (atât naționale, cât și internaționale),
- Oferirea de fluxuri dedicate dezvoltării competențelor ecologice și învățării comunitare,
- Oferirea de oportunități de cofinanțare pentru a reduce povara asupra administrațiilor mici,
- Și includerea municipalităților ca beneficiari direcți — nu doar prin parteneriate cu entități mai mari.
- În plus, programele de finanțare ar trebui să includă flexibilitate pentru a răspunde nevoilor locale emergente și pentru a permite adaptarea conținutului și a metodelor pe baza feedback-ului și a rezultatelor evaluării. Procesele de aplicare transparente și accesibile sporesc probabilitatea unei adoptări de succes de către administrațiile mai mici și părțile interesate.

Dincolo de finanțare, sprijinul instituțional trebuie să includă consolidarea capacităților, asistența tehnică și recunoașterea politică a rolului strategic pe care autoritățile locale îl joacă în domeniul durabilității și al educației. Consolidarea capacităților ar trebui să acopere domenii precum gestionarea proiectelor, dezvoltarea de materiale și formate adecvate pentru învățarea adulților și strategii de implicare a părților interesate. Recunoașterea municipalităților ca actori strategici consolidează, de asemenea, legitimitatea, întărește asumarea locală a inițiativelor și îmbunătățește durabilitatea pe termen lung a intervențiilor.

7. MĂSURAREA IMPACTULUI ȘI EXTINDEREA PRACTICILOR EFICIENTE

La fel de important este rolul colaborării orizontale. Municipalițiile își pot consolida poziția colaborând între ele – prin alianțe regionale, rețele de orașe sau grupuri tematice. Experiența LEAP 2 a demonstrat că astfel de colaborări pot consolida încrederea, reduce izolarea și crea un impuls comun chiar și între teritorii foarte diferite. Cooperarea orizontală permite, de asemenea, schimbul de cunoștințe, rezolvarea în comun a problemelor și punerea în comun a resurselor limitate, oferind municipalităților posibilitatea de a extinde practicile de succes și de a reproduce lecțiile învățate în contexte diferite.

La nivel local, municipalitățile ar trebui să se implice activ în parteneriate intersectoriale:

- Cu organizațiile societății civile pentru sensibilizarea și mobilizarea comunității;
- Cu instituțiile de învățământ pentru dezvoltarea și furnizarea în comun a conținutului;
- Cu întreprinderile și cooperativele pentru inovare locală și perfecționare profesională;
- Și cu centre de cercetare sau universități pentru monitorizare, evaluare și învățare aplicată.
- Parteneriatele intersectoriale strategice asigură că inițiativele sporesc vizibilitatea, legitimitatea și oportunitățile de îmbunătățire și modificare dincolo de faza pilot.

În cele din urmă, platformele de partajare a cunoștințelor – atât formale, cât și informale – sunt esențiale pentru extinderea impactului. Proiecte precum LEAP 2 pot servi drept incubatoare ale unor astfel de ecosisteme, dar sustenabilitatea pe termen lung depinde de instituționalizarea acestor canale în cadrul programelor și teritoriilor. Aceste platforme facilitează învățarea între egali, documentarea bunelor practici și crearea de materiale. Atunci când sunt integrate în cadrele instituționale, ele ajută la menținerea impulsului, la susținerea continuă a inovării și asigură că lecțiile învățate contribuie la o planificare mai bună.

În multe localități mici și mijlocii, practicile de evaluare sunt informale sau inexistente — fie din cauza lipsei de capacitate, de expertiză sau de instrumente adecvate. Pentru ca învățarea verde pe tot parcursul vieții să devină o componentă durabilă și strategică a guvernantei locale, municipalitățile trebuie să fie capabile să monitorizeze eficacitatea acestora, să învețe din implementare și să extindă abordările de succes. Fără o evaluare sistematică, este dificil să se înțeleagă care intervenții au impact, care necesită adaptare și cum pot fi alocate resursele în mod optim. Integrarea evaluării în faza de proiectare a inițiativelor asigură că colectarea datelor este utilă și aplicabilă.

Pentru a aborda această problemă, o cultură a învățării și îmbunătățirii continue trebuie să fie integrată în cadrul instituțiilor locale. La fel cum cetățenii sunt încurajați să-și dezvolte competențe ecologice, municipalitățile ar trebui să abordeze educația pentru durabilitate ca un proces adaptativ și iterativ. Aceasta include o reflecție periodică asupra a ceea ce funcționează, revizuirea iterativă a materialelor și metodelor de învățare, precum și instituționalizarea buclelor de feedback la mai multe niveluri, de la educatori la factorii de decizie. O cultură a îmbunătățirii continue consolidează reziliența și crește probabilitatea succesului pe termen lung.

Proiectul LEAP 2 subliniază valoarea utilizării unor indicatori simpli, dar semnificativi, pentru a evalua succesul strategiilor locale de învățare ecologică. Aceștia pot include:

- Indicatori de implicare (de exemplu, numărul și diversitatea participanților, frecvența activităților)
- Dezvoltarea competențelor și rezultatele comportamentale (de exemplu, sondaje de conștientizare, feedback-ul participanților)
- Puterea parteneriatului (de exemplu, numărul și tipul colaborărilor intersectoriale)
- Selectarea unei combinații de indicatori cantitativi și calitativi asigură un feedback cuprinzător asupra impactului, care depășește cifrele privind participarea.

Deși municipalitățile ar putea să nu dispună de resursele necesare pentru a efectua evaluări aprofundate, instrumentele ușor de utilizat — precum jurnalele de reflecție, formularele de feedback, interviurile sau consultările comunitare — pot genera totuși date valoroase și pot urmări progresul cu costuri minime. Instrumentele digitale și metodele de evaluare participativă pot, de asemenea, îmbunătăți colectarea datelor, promovând în același timp implicarea și sentimentul de apartenență în rândul participanților.

Este important ca impactul să fie înțeles nu doar ca cifre, ci și ca povești ale schimbării. Culegerea de relatări de la participanți, educatori sau lideri locali poate ajuta la transmiterea modului în care învățarea ecologică influențează mentalitățile, comportamentele și viața civică.

Pentru a extinde ceea ce funcționează, municipalitățile trebuie să:

- Să-și documenteze clar practicile (ce s-a făcut, cum și cu cine)
- Reflecteze asupra factorilor care au favorizat sau împiedicat succesul
- Să-și prezinte experiențele într-un mod din care alții să poată învăța (de exemplu, rezumate de cazuri, seturi de instrumente, videoclipuri scurte)
- Să se conecteze cu orașe similare pentru a partaja și adapta resursele în diferite contexte
- În plus, crearea de rețele de orașe similare, programe de mentorat și centre regionale de cunoaștere poate facilita schimbul de lecții învățate, reduce duplicarea eforturilor și accelera adoptarea practicilor eficiente. Extinderea are cel mai mare succes atunci când dovezile, adaptabilitatea și implicarea locală sunt combinate într-o abordare structurată, dar flexibilă.

Co-funded by
the European Union

